

Livet er mer ...

Tips om personer som er engasjert i aktiviteter eller har hatt opplevelser som ikke er relatert til legeyrket, sendes til tidsskriftet@legeforeningen.no

Med pensel, palett og legelicens

Det er et åpent spørsmål om Ole-Jacob Berge skal ha en fremtidig yrkestittel som kunstner eller lege. Han håper turnustiden gir et svar å leve med.

Hittil har inntrykk og betraktninger fra medisinstudiet vært inspirasjonskilde for hva han foreviger på papir eller lerret (se side 1161). Det har ikke bare gitt ham styrket selvtillit i møte med pasientene, men også et skjevt blikk på dem som doserer kunnskap fra kateterhold: – Til tider har forelesninger resultert i lite matnyttige notater, og desto flere karikaturer av foreleserne, innrømmer 27-åringen.

Tegnesakene har han bestandig hatt lett tilgjengelig. Som tenåring var han «grafiker» i et datamiljø i Bergen. Den unge mann påtok seg alle mulige oppdrag som hadde med visuell utforming å gjøre. Som nybakt medisinstudent presset det kunstneriske talentet seg ytterligere på. Blant annet var han fast tegner og layoutmedarbeider i studentskipnadens avis, illustrerte CD-omslag, laget plakater til Medisinerrevyen fire år på rad og utarbeidet «diverse annet reklamesnacks», som han selv sier. Og under medisinstudentenes årlige humanitæraksjon Helse Uten Grenser i 2001, var han PR-ansvarlig og sørget for innsamling til et brønnboringprosjekt i Niger (1).

Kasteballer

Det var først da han lånte storebrors oljemaleskrin for fire år siden, at det tok helt av. Resultatet kunne man studere parallelt med at kull 96B fullførte cand.med.-graden ved juletid i fjor. Da hadde to kafeer i vestlandsbyen utstillinger av 12 bilder signert Ole-Jacob Berge.

Motivene er ikke bare hentet fra de endeløse forelesningsrekker i auditoriet på Det medisinske fakultet, men også erfaringer han har høstet fra sommer- og helgejobber som pleiemedhjelper ved byens helseinstitusjoner. Ikke minst henspiller tema og tittelvalg på året han med midlertidig legelicens tilbrakte ved en avrusningsklinikk for alkoholikere og

narkomane. *Dopamine* for eksempel, vekker til live kjennetegn helsepersonell kan ha merket seg ved rusmiddelavhengige mennesker – enten de vil eller ikke.

– Slike møter byr ofte på lukkede, tilsynelatende selvsikre personer som kan få en fersk lege til å føle seg svært liten, sier Berge.

Uttrykket kasteballer i systemet får sitt innhold gjennom bilder som *Inflammatio*. En eldre kvinne med blått hår og hornbriller fremstår både som lett undrende og en smule aggressiv. Bildet gir assosiasjon til ensomme eldre som tråler dødsannonser for å få etterlenget pleie og omsorg i offentlig regi.

– Til tross for at slike fremtoninger kan føre til lette irritasjonstilstander hos omgivelsene, er kravene fra de gamle i aller høyeste grad berettiget, mener Berge, som finner belegg for det kunstneriske uttrykket gjennom sine mange og lange vakter ved hjembyens sykehjem.

Gode hjelpere

Når Ole-Jacob Berge spenner opp et nytt lerret på en blindramme, får han utløp for sin fascinasjon av de mange karakterer, multiple sykdommer og plager som finnes i befolkningen. Også hans egen yrkesgruppe får unngjelde: *Recidiv* viser en alvorlig, innbitt og furet mann. Kakerlakker og en intens rødfarge forsterker opplevelsen av den desillusjonerte, eldre legen.

– Slike personer er ekstremt overlevelsesdyktige og representerer et problem man aldri helt får bukt med, kommenterer opphavsmannen. At han bruker lerret og pensel til bearbeiding av egne opplevelser, er *Frustratio* og *Prothesis* eksempler på. Det førstnevnte illustrerer en kjærestehistorie som gikk dårlig, og taler for seg selv i all sin fandenivoldskhet. I den andre enden av følelsesskalaen finnes noen gode hjelpere: Den avbildede tannprotesen var redskapet som skulle hjelpe studenten å bite fra seg og å være på hugget i den siste eksamensperioden.

Alle bilder er malt med kraftige, kontrastfylte farger. – Det kompenseres for de bleke sykehuskorridorene jeg ellers omgir

Ole-Jacob Berge har tatt malersakene med til sykehustjenesten i Hamar. Her med noen av de omtalte bildene *Dopamine*, *Prothesis*, *Causa Sociale I*, *Frustratio* og *Inflammatio*. Foto T. Kjelby

meg med, sier turnuslege Berge, som siden februar har hatt adresse Hamar.

Utopisk

Også på Østlandet hiver han seg over malersakene straks anledningen byr seg. Flikker og flikker, inntil et nytt motiv fremstår i tråd med forestillinger fra det indre blikk. Håpet er at det vil drive ham enda videre inn i det kunstneriske univers.

– Jeg legger ikke skjul på at jeg har et snev av perfektjonisme når det gjelder bildene mine. Den formen jeg hittil har valgt, kan vel best beskrives som naturalistisk popart, en retning fra 1950-årene som ville rive ned grensene mellom kunsten og livet, forklarer Ole-Jacob Berge. – Inspirasjonskilder er, ubeskjedent nok, Odd Nerdrum, Andy Warhol, Francis Bacon, Michelangelo Buonarroti og Salvador Dalí. Dermed blir maleriene mine rimelig tids- og tålmodighetskrevede, legger han til.

Om han skal velge kunstner- eller legelivet som levebrød? Ingen i familien har gjort kunstnerkarriere, og et valg i retning av det kreative synes i dag utopisk. Men det ene utelukker vel ikke det andre?

– Selv om fremtiden fremdeles er noe i det blå, blir det nok et kombiliv, sier han ettertenksomt.

Nå skal Ole-Jacob Berge gjøre unna sykehustjenesten før han pakker staffeli og tuber i snippesken og vender nesen mot distrikturnus i Finnmark. – Jeg håper i alle fall at turnustjenesten gir meg en bedre pekepinn på hvilken spesialitet jeg skal satse på. Verken allmennpraksis, psykiatri eller kirurgi er utelukket.

Kari Ronge

kari.ronge@legeforeningen.no
Tidsskriftet

Litteratur

1. Sundar T. Medisinstudentene i bresjen for humanitæraksjon. Tidsskr Nor Lægeforen 2001; 121: 2330.